

ת"פ 35118/09/20 - מדינת ישראל נגד BAHTA TEHLEBERHAN

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 35118-09-20 מדינת ישראל נ'
TEHLEBERHAN

בפני	כבוד השופטת אושרית הובר היימן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	BAHTA TEHLEBERHAN
	מדינת ישראל

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"/"חוק העונשין"), וכן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק.

כתב האישום והרשעתו של הנאשם:

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 22.03.20, בסמוך לשעה 22:30, שהה פלוני (להלן: "המתלונן") בדירתו שברחוב שמעון אשר ברחובות (להלן: "הדירה"), בשכנות לדירת הנאשם.

3. כמתואר בכתב האישום, הנאשם נכנס לדירה כשהוא תחת השפעת אלכוהול עם בקבוק בירה בידו. בהמשך למתואר, שבר הנאשם את בקבוק הבירה, אחז בידו את אחד משברי הזכוכית שאותו כיוון אל עבר המתלונן, ואמר לו כי ירביץ לו ויהרוג אותו והכל בכוונה להפחידו או להקניטו. בעקבות האמור, המתלונן הזעיק שוטרים, אשר הגיעו למקום, והמתלונן פגש בשוטרים מחוץ לדירה. לבקשת השוטרים, חזר המתלונן לדירה כדי להביא מסמכי זיהוי ושם פגש בנאשם.

4. בשלב זה, אחז הנאשם בחולצתו של המתלונן ללא הסכמתו ואמר לו "אני אהרוג אותך אם אתה תגיד משהו", והכל בכוונה להפחידו או להקניטו וכן נשך את המתלונן באצבע הקמיצה ביד ימין.

5. כנטען בכתב האישום, כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות חתך מדמם באצבע וסימני שפשוף בפרקי אצבעות יד שמאל.

6. לאחר שמיעת ראיות הורשע כאמור הנאשם, בביצוע עבירת איומים ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עפ"י מה שיוחס לו בכתב האישום.

7. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, בהם פגיעה בביטחון של המתלונן, בגופו ובשלוות נפשו.

ביחס למתחם הענישה טענה המאשימה למתחם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשים והפנתה לפסיקה.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי מדובר במי שבחר לנהל את התיק ולא לקח אחריות על המיוחס לו. בנוסף ציינה המאשימה כי המתלונן עזב את הארץ והנאשם עדין מתגורר בישראל, ומכאן נגזר האינטרס הציבורי להרתיעו מלבצע עבירות נוספות. נטען, כי האירוע מושא כתב האישום מגלם פעולה אלימה מילולית ופיזית על דבר של מה בכך ועל רקע צריכת אלכוהול, לאחר האירוע נזקק המתלונן לטיפול רפואי והיה שרוי במצוקה תוצאת מעשיו של הנאשם, כל אלו עובדות המהוות נסיבות לחומרה.

כן, נטען כי מדובר באירוע מתגלגל, כי הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו בכל עת ובחר שלא לעשות כן, וכי חלקו בוצע בעת ששהו שוטרים שהזעיק המתלונן בקרבת מקום, מה שמלמד על חוסר יראה של הנאשם מגורמי אכיפת החוק.

סופו של דבר עתרה המאשימה להטיל על הנאשם שנת מאסר לצד מאסר על תנאי והתחייבות.

8. ב"כ הנאשם עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין אי הרשעה ושל"צ ועד מספר חודשי מאסר ובתמיכה הפנתה לפסיקה. בעניינו של הנאשם עתרה לקביעת מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי מדובר באירוע ספונטאני שהתרחש ללא תכנון מוקדם, על רקע ויכוח פוליטי בינו לבין המתלונן. כן, נטען כי עבירת האלימות שבוצעה אינה ברף הגבוה משום שמדובר בתקיפה נקודתית ומעבר לנשיכה באצבע לא בוצעה כל אלימות נוספת.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ב"כ הנאשם ציינה, כי בשנת 2011 הגיע הנאשם לישראל, יליד 1982 לישראל, בדרכים קשות לאחר שעזב את אריתריאה וכי אין לחובתו הרשעות קודמות. לנאשם בת אחת בישראל, עבודה הוא משלם מזונות, וכן ארבעה ילדים שחיים מחוץ לישראל שגם אותם הוא מפרנס. עוד נטען, כי מאז בוצעו העבירות חלפו למעלה משלוש שנים, במהלכן לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם, ומכאן שהאירוע מושא כתב האישום הינו האירוע הפלילי היחיד בו היה הנאשם מעורב בפלילים.

בנסיבות אלה עתרה ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לו טענה.

9. הנאשם לא ביקש לומר מאומה בדברו האחרון.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

10. במסגרת הטיעונים לעונש, התייחסו באות כח הצדדים לאפשרות ריצוי העונש ע"י הנאשם בדרך של עבודות שירות, בהיותו נתין זר; ב"כ המאשימה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה מס' 09.11, בעניין ריצוי מאסר בעבודות שירות

על-ידי נתין זר מיום 01.01.23, וטענה כי בהתאם להנחיה זו אין מקום להורות על ריצוי העונש באופן זה. מאידך, הפנתה הסניגורית לפסיקה וטענה כי דרך ענישה זו בהחלט רלוונטית בענייננו.

11. בתום ישיבת הטיעונים לעונש ומבלי לנקוט כל עמדה בעניין, הוריתי על מתן חוות דעת הממונה על עבודות שירות. בהודעה שנשלחה על ידי הממונה מיום 25.06.23, נכתב כי הנאשם זומן לבדיקת התאמה והשמה אך לא התייצב.

דין והכרעה

12. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

13. בית המשפט העליון חזר ועמד על החומרה הגלומה בפתרון סכסוכים בעשיית דין עצמי תוך שימוש באלימות ועל הצורך להחמיר בענישה כנגד אלו הנוקטים באלימות. ראו למשל ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.2010): **"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו"**.

14. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא משמעותית; המלל המאיים שהשמיע הנאשם הוא ברף חומרה גבוה, בעת שאיים על חייו ושלמות גופו של המתלונן, האיומים הושמעו פנים אל פנים, בפעם הראשונה תוך שימוש בחפץ חד (בקבוק בירה שבור), ובפעם השניה תוך שהנאשם אחז בחולצתו של המתלונן. כאשר פנה המתלונן, לאחר האיום הראשון, והזעיק משטרה למקום, חזר הנאשם לאיים עליו בשנית, במטרה מלהניא אותו מלהתלונן עליו, תקף אותו פיזית בכך שנשך את אצבעו וגרם לו לחבלה. מדובר באירוע מתגלגל, הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו, בעת שהגיעו השוטרים למקום, אך בחר להמשיך ואף הסלים את התנהגותו האלימה. הנאשם ביצע את מעשיו על רקע צריכת אלכוהול, עובדה המהווה גם היא נסיבה לחומרה. בנוסף, את האיום השני ואת מעשה התקיפה ביצע הנאשם, בעת ששהו שוטרים במקום, מה שמעלה חוסר מורא מגורמי אכיפת החוק. מנגד, יש להתחשב בעובדה שעסקינן באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן על רקע יכוח פוליטי בין הנאשם למתלונן, וכמו כן האלימות הפיזית שהופגנה כלפי המתלונן אינה ברף גבוה והחבלה שנגרמה היא נקודתית וקלה באופן יחסי. כל אלו, מובילים אותי למסקנה, כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הינה ברף בינוני.

15. להלן יובאו מספר פסקי דין מהם אפשר ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת. יוער, כי בחלק מפסקי הדין שיובאו להלן מדובר במקרים בהם רף האלימות הוא גבוה יותר, אך בחרתי להביאם, בכדי להציג את מנעד הענישה במקרים השונים, המשתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה:

15.1 עפ"ג (באר שבע) **22342-02-23 ניסים וקנין נ' מדינת ישראל** [פורסם

בנבו] (19.4.23): הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בתקיפת המתלונן במכות אגרופ והפלתו ארצה ברחוב, כיוון שחשד כי הוא נפגש עם חברתו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו

למתלונן חבלות שהתבטאו בפצעי שפשוף בידיים ובמרפק. בנוסף, נשברו הטלפון הסלולארי ומשקפי השמש שלו. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לשאתה בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. נגזרו עליו 45 ימי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שרות.

15.2 **ע"פ (באר שבע) 48214-11-21 בנותן בנימין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.7.22): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במסגרת משחק בג'ימבורי העירה המתלוננת לבנו של המערער שאסור לזרוק כדורים בפני ילדים אחרים. המערער ניגש אליה וחבט בה במכת אגרוף באזור האוזן והלחי בצד שמאל וכתוצאה מכך נפלה המתלוננת ארצה כשהכרתה מעורפלת. בעת שהייתה שרועה על הקרקע, התנפל עליה הנאשם, חנק אותה תוך שהוא דורך עם רגלו על בטנה. ניגש שוב, הניף את ידיו וחבט בה מספר חבטות על ראשה. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש פגיעה בשתל מכשיר שמיעה המותקן באוזנה, היא נזקקה לטיפול רפואי ובהמשך גם לניתוח להחלפת השתל. בבית משפט השלום נגזרו על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל, ובערכאת הערעור הופחת העונש לכדי ששה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות.

15.3 **ע"פ (תל אביב-יפו) 53005-10-18 אבנר אבישר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.10.20): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גרימת חבלה חמורה ואיומים. עקב סכסוך כספי תקף המערער את המתלונן - קילל אותו, אחז בחולצתו בחוזקה, הכה בו בידו, בגבו ובצלעותיו, באמצעות אלה עשויה מברזל שהייתה ברשותו, הרים אבן על מנת לזרוק עליו. באותו המעמד, איים עליו בפגיעה שלא כדין בחייו, בכך שאמר לו 'אני אהרוג אותך', כשהחזיק חפץ חד בידו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שבר ביד שמאל ובאצבע כף יד ימין, אשר גובסו בסד, המהווים חבלה חמורה. כמו כן, נגרמו לו המטומות בחלקים שונים בגופו המהוות חבלה של ממש". בימ"ש השלום קבע מתחם הנע בין 7-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

15.4 **עפ"ג (תל-אביב) 7873-09-19 אלבוז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]: הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שבעת ששהו הנאשם וחברו במסעדה, התפתח ויכוח בין השניים לבין המתלונן. בהמשך, יצא הנאשם מהמסעדה, וכשהמתלונן יצא לעברו, חתך הנאשם את המתלונן באמצעות חפץ חד שהיה בין אצבעותיו וגרם לו חתך מצווארו ועד חזהו. בניסיונו להימלט מהמקום, נפל המתלונן על גבו ונגרמו לו הימטומות בגבו. בימ"ש השלום קבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וגזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

15.5 **ע"פ (מרכז) 1030-04-17 משה יהושע חיים בורוכוב נ' מדינת ישראל**

[פורסם בנבו] (31.10.17): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והתנהגות פרועה במקום ציבורי. המערער הגיע ללשכת התעסוקה וביקש להיכנס לחדר המנהלת ללא תור. המאבטח חסם את דרכו. המערער תקף אותו בכך שדחף אותו, אחז בחוזקה בידו וגרם להימטומה בידו. בהמשך איים על המנהלת ועל המתלונן כי ירצח אותם, תוך שהוא דופק בחוזקה על דלת חדרה של המנהלת ומנסה להיכנס לחדר. נקבע מתחם ענישה של 3 - 15 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות

15.6 ע"פ (מרכז) 13540-01-18 יונתן כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.5.18): המערער תקף פקח רשות שמורות הטבע אשר מצא אותו דג דגים בשמורת טבע וביקש ממנו לחדול ממעשיו. המערער תקף את הפקח באמצעות חכה שהחזיק בידו, בכתפו וגבו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לפקח רביע סימני חבלה עם שפשופים בכתפו השמאלית ובגבו, וכאבים במותן. עוד הוסיף המערער ואיים על הפקח: **"יש לך מזל שנשאר בחיים, אנחנו עוד ניפגש וזה ייגמר אחרת"**. בימ"ש השלום פסק כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו על דרך של עבודות שרות. הערעור נדחה.

15.7 עפ"ג (מרכז-לוד) 49033-08-20 דנילוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.1.2021) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך תקף שומר בחניון בגין ויכוח, באמצעות מכת אגרוף בפניו, כתוצאה מכך נפל המתלונן ארצה. אז בעט בו הנאשם בעודו על הארץ, גרם לו חבלות, ועזב את המקום מבלי להושיט לו עזרה. נקבע מתחם הנע בין 8 חודשים ועד 18 חודשים, ונוכח עברו הפלילי המכביד יחסית נדון הנאשם למאסר למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נמחק לבקשתו.

16. בהתבסס על פסקי דין אלה ומדיניות הענישה המקובלת בנסיבות דומות, ונוכח נסיבות ביצוע העבירה עליהן עמדתי לעיל והערכים החברתיים שנפגעו - סבורני כי **מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל**. יובהר, כי עיינתי בכל פסקי הדין שהוגשו ע"י ב"כ הצדדים, ומצאתי כי אין בהם בכדי לשנות את מסקנתי בדבר מתחם הענישה אותו קבעתי לעיל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולא המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א' לחוק העונשין).

18. הנאשם יליד 1982, נתין זר, שלדברי באת כוחו הגיע לישראל בשנת 2011, בדרכים קשות לאחר שעזב את אריתריאה, ארץ מוצאו.

19. הנאשם נעדר עבר פלילי בישראל ומאז המקרה מושא כתב התביעה (מרץ 2020) לא הייתה לא הסתבכות פלילית נוספת.

20. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות. עובדה זו, אינה נזקפת לחובתו, אך וודאי שאין הנאשם זכאי להקלה שהייתה ניתנת לו, לו היה בוחר להודות, ליטול אחריות ולחסוך בזמנם של עדי התביעה ובזמן שיפוטי.

21. לנאשם בת אחת בישראל ו - 4 ילדים נוספים באריתריאה, אותם הוא מפרנס ואשר עשויים להיפגע כתוצאה מהעונש שיגזר על הנאשם.

22. בהתחשב בכלל נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצאתי למקם את עניינו ברף האמצעי של מתחם הענישה אותו קבעתי לעיל.

23. בטרם אסיים, אציין כי סברתי כי ניתן היה לבחון את אפשרות ריצוי העונש ע"י הנאשם בדרך של עבודות שירות, אולם משבחר הנאשם שלא להתייצב לפני הממונה על עבודות שירות, אין לי אלא להורות על ריצוי עונשו בכליאה ממשית.

סוף דבר:

24. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. 9 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירות אלימות, למעט איומים.

ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת איומים.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק .

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

